

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Aliqua practica remedia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

Iniuriam
Christi
cole.

k Mat. 18. 32

3.

Peccata at-
tende.

Vide S. Tho.

2. q. 47.

a. 2.

Serm. 8.

Accusa te-
ipsum.

1 Psa. 38. 72.

m. f. 110. 47

n Luc. 23. 41

4.

S. Dorot. ser.

7. 13.

fructum
considera.

Emblema

de foliis:

conculsus

surgit.

1.
Naturam
considera.

2.

In Psa 149.

Omnis ira

suspensa.

3.

Serm. 8.

a Eccl. 11. 34

intuleris, ac propterea eius iram sis promeritus. Cum igitur ille patienter te sustinuerit, non magnum est, si tu iniurias feras ab hominibus illatas, saltem ne tibi dicat: *k serue nequā, omne debitum dimisi tibi, quoniam rogasti me: nonne ergo oportuit te misereri conserui tui, sicut & ego tui miserus sum.* Quod si agnoscas, te ob tua peccata promereri, ut omnes te despiciant, & cōtemnant: non est cur indigneris: nam, ut ait Philosophus, nemo irascitur qui aduertit, se merito despici. Et, nisi aliqua circumstantia appareat alicuius veræ iniuriæ, non inuenit motiuum indignationis in alterum. Ac propterea S. Dorotheus dicebat esse vnicum contra impatientiam remedium, *se se in omnibus accusare, iudicans, se reum, & qualibet pœna dignum: dicens, cum Dauide: 1 propter iniquitatem corripisti hominem; m priusquam humiliarer ego deliqui.* Et quemadmodum bonus ille latro dixit: *n digna factis recipimus.*

Hic considerationi aliam licet adiungere, *bonorum*, quæ tibi comparas per tolerantiam. Propterea enim has iræ occasiones Deus permittit, ut eas in patientiæ exercitium conuertas, & crescas in sanctitate. Nam, quemadmodum *pila* vento plena, cum ad terram proijcitur, saltat sursum: ita iustus, cum humiliatur, & laboribus percutitur, crescit & ascendit in virtutibus: quia plenus est *Spiritus S. venio*, qui illum à terrenis ad cœlestia impellit. At impatiens, est instar *pila lana, aut stupa* turgidæ, & mollis: quæ, dum in terram iacitur, ibi manet: quia iniuria facit illum terrenum, & in causa est cur impatienter eam ferens, animum abijciat.

§. II. Aliqua practica remedia.

SED quoniam solæ considerationes non sufficiunt ad iram vincendam: necesse est manum admouere ad opus, ut illa mortificetur: dando operam, ut propensionem tuam naturalem bene cognoscas. Quod si deprehenderis valde *cholericum*, & iracundum: cogita, esse Satanæ equum ad te aggrediendum: ac propterea eneruandus est, & nerui, quibus ille innititur abscindendi, propensiones ipsas bene mortificando, & feroces imperus reprimendo. Et Tunc, ut sanctus Augustinus ait, suspectam habe quamlibet iram, etiam iustitiæ & zeli pallio rectam: nam facilius est, eam non admittere, quam post admissam non ruere in præcipitium. Et præstat omnino in nullum irasci, etiam iuste: quam irascendo iuste, incidere in extremum odij. Et quandoquidem bona ira facile mutatur in prauam: securius multò est, recedere à bona, cum aliquod est periculum, rationis limites in ea transgrediendi.

D A etiam operam, ut ait sanctus Dorotheus, statim initio extinguere iræ motus: extinguendo scilicet illam *scintillam*, quæ cor innadit, quando audis iniuriam, nam ut Sapiens ait: *a scintilla vna augetur ignis*, qui difficile

extin-

extinguitur, postquam cœperit incrementum : cui tamen initio facile occurritur, si cogitationes ad res alias bonas conuertas; vt indignationis esca subtrahatur. Nam, vt Salomon dicit: *b cum defecerint ligna, extinguitur ignis.* ETIAM necesse est os claudere tempore iræ: ne quid loquaris: idque non in contemptū inferentis ininriā, quasi nihili illum faciendo: hoc enim esset magis illū irritare, vt ait Sanctus Thomas: sed cū interna & externa humilitate. Quemadmodum Dauid dicebat: *c obmutui & humiliatus sum,* cū aliquid iræ in me sensi. Nam quemadmodum furus extinguitur, si non habet flamma respirationem: ira ira facile euanescit, nisi per os erumpat. Et ideo idem Psalmista dixit: *d turbatus sum, & non sum locutus.* Sed & in hoc magna cautela opus est: nam (vt Sanctus Gregorius aduertit) sæpe euenit, vt inclusa ira silentio accendatur vehementius in corde: quemadmodum olla plena aqua, & ad ignem applicata: si cooperra sit, maiori vehementia feruet, soletque etiam crepare, & propterea Salomon dixit: *m prestolatio impiorum furor,* id est, huiusmodi iram retentam interdum conuerti in furorem. Et ipse Dauid, qui dicebat, se, iniuriā accepta, obmutuisse, addit: *n & dolor meus renouatus est:* quia intra se loquebatur multum; meditabatur enim suas calamitates, & in ipsa meditatione accensum est cor; & prope fuit, vt iræ ignis erumperet. Et sæpe (ait idem S. Gregorius) qui primos iræ impetus tacendo repressit: si postea huiusmodi cogitationibus det locum, ab eadem vincitur, dolens, quod tacuerit, & non se vindicauerit: ac propterea statuit vlcisci. Et huiusmodi similis est ei, qui rediens vltior ex Castris: postea in ciuitate vincitur ex incuria; & ei, qui grauem morbum *lethalem* euasit; & postea leuis frigidus ventus eum occidit: quamobrem ad iram perfectè vincendam, ne sis contentus oris tantum silentio, sed etiam curandum est silentium cordis: non disputando, aut decertando cum cogitationibus iniuriarum; sed, quantum fas erit, earum obliuiscendo.

SED quoniam hoc silentium est valdè difficile: facilius reddetur, si ei addatur oratio & colloquia interna cum DEO: sicut fecit ipse Dauid, cū aduertit periculum interni sui silentij propter pugnam interiorum, quam experiebatur. O Tunc ait, *locutus sum in lingua mea, notum fac mihi Domine finem meum: & numerum annorum meorum: vt sciam quid desit mihi.* Nam si luce tua illustratus agnouero hunc annorum meorum numerum exiguum esse; facilius me extimulabo ad ferendas omnes iniurias, ecce, tota *substantia* me, & quidquid habeo *tantum nihilum est ante te.* Veruntamen *uniuersa vanitas omnis homo viuens, & in imagine pertransit homo:* cur ergo conqueror? cur indignor? & in alio Psalmo ait: *p turbatus sum, & non sum locutus,* cui silentio vt

E 2 bonum

Principiis
obsta.
b Pro. 26. 20
4.
S. Bonau de
inform. mē.
tis p. 2. c. 11.
1. 2. q. 47. 6.
1. ad. 3.
c Psal. 38. 2.
Linguam
refrانا.
d Psal. 76.
v. 5.
Lib. 5. Mor.
cap. 10.
m Pro 11 23.
n Psal. 37. 3.

Tertia parte
pastor. ad-
monit. 10.

Etiam cor
silens.

5.
Meditatio
aterritatis.
o Psal. 335.

p Psal. 76. 5.

bonam comitem adderem, meamque turbationem moderater. *cognans dies antiquos, & annos aeternos in monte habui*: qui enim res huiusmodi memoria sua recollit, facile cohibet iram interiorem; seruatque sine periculo silentium exterius, agnoscens, quod q̄ frustra conturbetur omnis homo, & indignatur ex leui huiusmodi causa. Siquidem omne huius vitæ malum, & calamitas est tãquam quoddam *momentum*, si cum akerius vitæ malo, quod *aeternum* est conferatur.

q̄ Psal. 38. 7

6.
Confide in
Deo, qui
permisit, i-
pse tollet.

DENIQUE in huiusmodi congressibus quietem & victoriam obtinebis, si *fiduciam* tuam in diuina providentia collocaueris: (cuius ordinatione, aut permissione labor euenit, & iniuria) auertendo interim oculos ab ipso iniuriante; & leuando illos, quemadmodum faciebat Dauid, ad ipsum Dominum, qui eam potestatem iustissimè illi fecit, quemadmodum supra ostendimus.

Hæ summam sunt tentationes communiore, quæ omnes status agrediuntur: Sed quoniam quisque status proprias aliquas habet, illæ in sequentibus Tractatibus & proprijs locis inserentur.

